MIELIPIDE

Mikäli vapaakauppasopimus solmitaan amerikkalaisten kanssa, maatalous romahtaa Euroopassa. **OLLI-PEKKA TUOMI LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Vesi vanhin voitehista

Mökkirannassa jalkojaan liottava lomalainen pohtii harvoin veden merkitystä. Meille tuhansien järvien maassa asuville vesi on ollut itsestäänselvyys ja ilmainen luonnonvara. Huuhtelemmehan vessammekin ensiluokkaisella juomavedellä.

Vesihuoltoon liittyvät asiat ovat nyt nousseet tapetille Euroopan parlamentissa julkisten hankintojen uudistuksen yhteydessä.

Olen pannut huolestuneena merkille, että eräät lobbarit ja heidän toimeksiantajansa ajavat vesihuollon yksityistämistä kilpailutuksesta muka saataviin säästöihin vedoten. Arvelen kuitenkin, että säästöjen sijasta motiivina on ahneus.

Vesi on elämän perusedellytys ja perusoikeus. Vesivarojen omistusta ei tule antaa globaaleille markkinavoimille!

Pitäisi jo oppia virheistä, joita kansainväliset rahoituslaitokset tekivät 1990-luvulla vaatiessaan kehitysmaita yksityistämään vesivaroja lainojen ehtoina. Britanniassakin on saatu veden yksityistämisestä huonoja kokemuksia.

Ei ole yllättävää, että kuluttajahinnat nousevat, jos vesi annetaan harvojen keinottelun välineeksi.

Onneksi kansalaiset kautta Euroopan ovat tarttuneet toimeen ja nousseet puolustamaan julkista vesihuoltoa. Tähän mennessä jo lähes pari miljoonaa eurooppalaista on allekirjoittanut *vesionperusoikeus.fi* -kansalaisaloitteen, jonka tavoitteena on taata eurooppalaisille oikeus puhtaaseen juomaveteen ja toimivaan jätevesihuoltoon.

Kuten kampanjan verkkosivuillakin sanotaan, vesi kuuluu kaikille – ei ainoastaan hyväosaisille.

Kansalaisten aktiivisuuden ansiosta näyttää siltä, että aloitteesta on tulossa myös ensimmäinen toteutunut EU-kansalaisaloite. Erityisen kiitoksen ansaitsevat ne 9 750 suomalaista, joiden ansiosta Suomi saavutti kuudentena jäsenmaana kansallisen allekirjoitusten vähimmäismäärän.

Nämä suomalaiset ovat omalla esimerkillään näyttäneet, että EU-politiikka kuuluu kaikille!

Vielä kun europarlamentti itse lopettaisi pullotetun juomaveden ostamisen veronmaksajan kustannuksella. Brysselin vesijohtovesi on suomalaiseen makuun vähän kalkkipitoista mutta aivan juotavaa sekin!

Mitro Repo
Euroopan parlamentin jäsen (sd.)

KARI SALONEN

Vesi on elämän perusedellytys ja perusoikeus. Vesivarojen omistusta ei tule antaa globaaleille markkinavoimille, Mitro Repo kirjoittaa.

Vapaakauppasopimus on riskisijoitus

Euroopan unioni on juuri käynnistänyt neuvottelut vapaakauppasopimuksesta Yhdysvaltain kanssa.

Ulkomaankauppaministeri Alexander Stubb liputtaa näyttävästi tehtävän sopimuksen puolesta ja mainostaa, kuinka sopimuksen myötä Eurooppaan saataisiin massiivisesti työpaikkoja vapaan viennin käynnistyessä Yhdysvaltoihin. Vaikka ei tiedä sopimuksen lopputuloksesta ja ehdoista vielä mitään.

Itse suhtaudun tuollaisiin sopimuksiin huomattavasti kriittisemmin. Esimerkiksi Yhdysvaltain ja Meksikon välille 1994 solmittu Pohjois-Amerikan vapaakauppasopimus Nafta koitui lopulta Meksikolle hyvin epäedulliseksi.

Maahan syntyi 700 000 uutta teollisuustyöpaikkaa, mutta samalla 2 miljoonaa maanviljelijää menetti elinkeinonsa geenimuunnellun maissin ja viljan vyöryessä Meksikon sisämarkkinoille.

On esitetty myös arvioita, että tämän seurauksena lukuisat viljelijät siirtyivät huumekasvien tuottajiksi. Huumeet vyöryvät nyt esteettä Yhdysvaltain markkinoille. Köyhyys ja varattomuus lisääntyvät. Myös laiton siirtolaisuus ja etenkin rikollisuus ovat räjähtäneet käsiin.

Näin sopimus on koitunut myös tavallisten amerikkalaisten etujen vastaiseksi.

Euroopan unionin budjetista peräti puolet koostuu maataloudesta. Se työllistää suoraan ja välillisesti kymmeniä miljoonia eurooppalaisia. Osuus taloudesta kasvaa sitä mukaa kuin köyhiä itäisen Euroopan maita liitetään väkisin unioniin.

Mikäli vapaakauppasopimus solmitaan amerikkalaisten kanssa, maatalous romahtaa Euroopassa. Kustannukset tulevat olemaan tähtitieteelliset. Suuret kansainväliset vientialan yritykset saattavat hyötyä sopimuksesta. Suuri häviäjien porukka koostuu meistä ihan tavallisista kadun tallaajista.

Olli-Pekka Tuomi
Ruovesi

Tuulivoima pyörii verorahoilla

Tuulivoima itsessään on kannattamatonta. Syöttötariffijärjestelmässä tuottaja saa 12 vuoden ajan sähkön markkinahinnan tai päästöoikeuden markkinahinnan ja takuuhinnan erotuksen mukaan muuttuvaa tukea.

Sijoituspaikasta riippumatta nykyisin tyypillinen 3 megawatin mylly kustantaa veronmaksajille noin 0,5 miljoonaa euroa tuotantotukena vuodessa. Siitäkin menee pääosa ulkomaisille sijoittajille hyödyttämättä veronmaksajia. Myös suunnittelun toteutuksen hoitaa usein ulkomaille rekisteröitynyt yritys.

Syöttötariffi passivoi eikä kannusta kehittämään alaa. Kun tuki loppuu, toiminta muuttuu kannattamattomaksi. Kuka siivoaa myllyt pois ja miten? Olisi järkevämpää kantaa vastuuta tulevaisuudesta pikavoittojen sijaan. Rakentaminen työllistäisi hetkeksi maarakennusalaa. Suurimmaksi osaksi myllyt rakennetaan ulkomailla.

Valmiina ala ei työllistä juuri ketään. Merkitys työllisyyteen on olematon.

Varmoja hyötyjiä ovat suuryrittäjät ja sijoittajat, jotka saavat ruhtinaalliset Suomen valtion tuet usean vuoden ajan. Lisäksi ulkomaalaiset sijoittajat hyötyvät päästökaupan kautta. Kunta hyötyy vähän kiinteistöverojen muodossa mutta menettää samalla arvokasta kulttuuriperintöä ja luonnon kauniita alueita ahneudelle. Siis tämä kaikki veron maksajien tukirahoilla.

Mikäli tuulivoima aidosti lasketaan energiatuotantoon, tarvitaan varavoima. Kun varavoimaksi rakennetaan usein kivihiilivoimaloita tai muita fossiilisia polttoaineita käyttäviä voimaloita, hiilidioksidipäästöt kasvavat. Näin on tuulivoiman edelläkävijämaissa tilastojen valossa myös käynyt.

Kun otetaan huomioon myllyjen vaikutukset maisemaan, äänihaitat, lähialueen tonttien ja kiinteistöjen arvon alentuma ja muu sellainen, olisi syytä unohtaa koko tuulivoima nykyisellä veroeurojen tuhlailutyylillä.

Pitäisi siirtyä järkevimpiin kestävän kehityksen sähköntuotantovaihtoehtoihin ja samalla luotaisiin työpaikkoja aidoille työntekijöille.

Jani Moisio
Tampere

Oppiaine: Naapurikielet

Hyvä kompromissi on sellainen, että kaikki luulevat voittaneensa. Suomalaislasten ja -nuorten kieltenopetus tuntuisi nyt vaativan hyvää kompromissia, sillä kaikki esitetyt uudistus-, lopetus-, muutos- ja säilytysehdotukset kun tuntuvat olevan perusteltuja, toiset paremmin kuin toiset.

Ehdotukseni on uusi oppiaine: naapurikielten opetus. Sen toteuttaminen vaatisi opettajilta ja oppilaitoksilta asennemuutosta. Se todentaisi ajatusta opintojen tarpeellisuudesta ”ei koulua vaan elämää varten.”

Riikinruotsia ja venäjää opetettaisiin eniten, viroa ja norjaa pienemmässä mittakaavassa. Opetus olisi samanaikaista eikä eri tunteihin pilkottua. Se keskittyisi kuulemalla oppimiseen, käytännön tilanteisiin, sanomalehtien ymmärtämiseen ja niin edelleen. Kielioppi saisi jäädä sivuraiteelle. Katsottaisiin elokuvia ja mahdollisuuksien mukaan tehtäisiin vierailuja.

Opetuskokonaisuuteen sisältyisi myös suomenruotsin ääntämyksen ja erilaisen sanaston esittely, saamen kielen (eri ryhmät) ja romanin kielen käyttö sosiaalisissa tilanteissa, samaten ainakin yleisimmät termit ja tervehdykset suurimmista maahanmuuttajakielistä. Viittomakielen perusteet olisi myös kiva edes näyttää.

> Riikinruotsia ja venäjää opetettaisiin eniten, viroa ja norjaa pienemmässä mittakaavassa.

Tällainen oppiaine kuulostaa raskaalta toteuttaa. Sitä se ei ole, jos tavoitteeksi hyväksytään naapurikieliin tutustuminen ja oman kiinnostuksen herättäminen, ei sujuva kielitaito. Tämä uusi oppiaine korvaisi pakkoruotsin, vaaditun pakkovenäjän sekä monet monikulttuuristamishankkeet.

Tämän lisäksi voisi vapaavalintaisesti opiskella mitä hyvänsä kieltä tai kahta tai vaikka kolmea, jos oma pää ja koulun resurssit sen sallivat. ”Pitkä kieli” olisi valittavissa myös naapurikielien joukosta.

Richard Järnefelt
rehtori
Kauniainen

Kahdenkertaisen rangaistuksen kieltoa rikottu

Korkein oikeus on antanut paljon keskustelua herättäneen tuomion kahdenkertaisen rangaistuksen kieltoa (ne bis in idem -periaate) koskevassa asiassa (KKO:2013:59).

Aikaisemmin Korkein oikeus on katsonut, että Suomessa on sallittua tuomita henkilö samasta teosta kahteen kertaan, vaikka ihmisoikeussopimuksen, joka siis Suomessa on voimassaolevaa oikeutta, selkeän sanamuodon mukaan tämä ei ole sallittua.

Tämä niin sanottu ne bis in idem -periaate on ehdoton prosessinedellytys, joka tuomioistuimen tulee viran puolesta ottaa huomioon. Milloin henkilö on ihmisoikeussopimuksen tarkoittamalla tavalla jo kertaalleen tuomittu samassa asiassa, ei häntä enää uudelleen saa tutkia saati tuomita samassa jutussa.

Lakina velvoittavan ihmisoikeussopimuksen sanamuoto kieltää selkeästi ja yksiselitteisesti kaksinkertaisen rankaisemisen. Lakia on myös oikeuslähteenä noudatettava: ”Julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin. Kaikessa julkisessa toiminnassa on noudatettava tarkoin lakia.” (PL 2 § 3 mom.)

Näin ollen selkeästi lain sanamuotoa vastaan suuntautuva oikeusohje tulee hylätä ja noudattaa selkeää ja yksiselitteistä lain sanamuotoa. Tuomioistuimet ovat pitkään rikkoneet Korkeimman oikeuden siunauksella kahdenkertaisen rangaistuksen kieltoa.

On kuitenkin erittäin positiivista, että Korkein oikeus osoitti kykenevänsä korjaamaan epäonnistunutta ratkaisulinjaansa.

Jarmo Juntunen
toiminnanjohtaja
Eurooppalaisen oikeusturvan keskusliitto EOK ry

SDP:tä odottaa rökäletappio

Jos SDP lähtee seuraaviin eduskuntavaaleihin nykyisellä johdolla, odotettavissa on rökäletappio. Puolueen kannatus on toistuvien mielipidekyselyjen mukaan pudonnut noin 16 prosenttiin. Jutta Urpilaista kannattaa seuraavaksi pääministeriksi ainoastaan seitsemän prosenttia suomalaisista.

Ensi kesän puoluekokouksessa SDP:llä olisi tilaisuus johtonsa vaihtoon. Puheenjohtajaa tuskin vaihdetaan, sillä Jutta Urpilainen on vaativassa valtiovarainministerin virassa vaalikauden loppuun. Kokemattoman astuminen ministerin suuriin saappaisiin ei hevillä onnistu.

Muuta puoluejohtoa saatetaan remontoida. SDP:n on oltava valmis nielemään vaalitappionsa seuraavissa eduskuntavaaleissa.

Taito Taskinen
Kuopio

Lukijalta-osasto

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
- Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
- Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Tottelemattomaksi?

Holhousyhteikunta tappaa yrittämisen! Aina jokin pykälä/virkamies, johon törmäät! Onneks kansalaistottelemattomuus saa hyväksyntää!
Jätev./energia tod? No!

Yara rahastaa

Yara nostaa hintoja ja raaka-aineiden hinnat laskee! Häkämiestä naurattaa!
Näin meillä

Marjat lähti

Mul ja pojan 6 hengen perheellä on yhteisomistuksessa kalliometsää 1,5 ha. Nyt savusaunan takana oli vadelmia, niin mökkiläiset ne vei.
Lapsille ei mitään

Viherongelmia

Vihreät tuhoavat tämän maan! Hömppä ideologiallaan! Turve on hyvää ja uusiutuvaa energiaa! Ilman riittävää N/P lann. ei saada kunnon leipäviljaa! Ruuaksi! **KM**

Onko näillä vihreillä ehdotuksia kirjanpainajaongelmaa vastaan? Pitäiskö suojella vielä lisää? **Ei nimimerkkiä**

Fergu

Pikku-harmaa Ferguson ei ole Massey-Ferguson. ”Kultamaha” vm. -58 taisi olla ensimmäinen M-F.
Yx pikkuharmaa 20 d hallissa

Tuonti seis!

Voisiko lihatalot lopettaa sen ulkomaisen sianlihan tuonnin. En osta esim. Poutun.
Vielä maidontuottaja?

Vaalit ovella?

Taitaa olla vaalit ovella, kun vihreät ja vasemmisto ovat niin huolissaan maanviljelijöistä. Hetken kun vielä hymyilee, voikin taas alkaa hyppiä varpaille.
Ei nimimerkkiä

Tyhmä maksu

Haja-asutusalueella asiakas joutuu maksamaan energiajätteen jättämisestä jätteenlajittelupaikkaan. Halvempaa meille on laittaa kaatopaikalle. **Surku**

Harmi!

Näytelehdet loppuu, enkä pysty tilaamaan lisää sairastavana pieneläkeläisenä. Nämä lehdet annan leskiemännän iloksi.
Ps. mamma

Ja tuottaja maksaa...

Kun Atria syö Saarioisen, katoaa kilpailu. Mitä maksetaan tuottajalle, jos teuraita ostaa 2 isoa?
terv: pieni olisi kaunista

Mitä virasto sanoo?

Nyt ei ole taidettu pohtia ihan loppuun asti, jos veikataan Saarioisen ja Atrian yhdistyvän. Tuskin menisi kilpailuviranomaisilla läpi. **HL-E**

Vauhtia maksuihin

Tapiola vakuutus on hidas maksamaan tapaturmapäivärahoja. **Rahojaan odottava**

Uskomatonta!

Vielä tungetaan lisää taajuuksia koteihimmekin, vaikka jo olemme säteilyn hälytysjyrinässä kuin konehuoneessa.
Nm.Freyn ilmiö

Samaa urkintaa

Samoilla iljettävillä ns. arvoilla se länsikin urkkii ja salakuuntelee kuin KGB ja Stasi. Kansalliset arvot ovat Mäkelälle tietenkin häpeällisiä.
Ei nimimerkkiä

VIERASKOLUMNI

Metsä vaikenee kun huudetaan

Maailmalla on suunta. Kun nousevat taloudet kasvavat, kasvaa myös ruuan kysyntä. Samoin kasvaa energian kysyntä. Nämä lienevät aika yleisesti tunnustettuja tosiasioita.

Sekä ruokaa että energiaa pitäisi siis kyetä tuottamaan enemmän. Jos ei oleteta, että ihmiskunta suostuu vapaaehtoisesti vähempään. Siihen en oikein jaksa uskoa.

Euroopalla on tämän yhtälön suhteen iso ongelma. Brysselissä päätettiin jo vuosia sitten, että energian tuotantoa pitää ohjata uusiutuvaan.

Taustalla on 2000-luvun alkuvuosina kukoistukseensa puhjennut megatrendi, ilmastomuutoksen torjuminen. Pian kuitenkin valkeni, että mitä enemmän viljelysmaita valjastetaan biopolttoaineiden tuottamiseen, sitä enemmän pitää raivata lisää viljelysmaata. Näin syntyi huoli metsien muodostaman hiilinielun kutistumisesta.

EU:n komissio hahmotti ratkaisun ongelmaan. Jotta metsää ei kaatuisi liikaa ruokatuotannon tarpeisiin, komissio pyrki tukemaan toisen polven biopolttoaineita. Ne tehdään talous-, teollisuus- ja hakkuujätteistä saatavasta biomassasta.

Mutta jos tuetaan suoraan metsästä saatavaa raaka-ainetta, lopputulos hiilipelon suhteen on lopulta sama. Metsää kaatuu joka tapauksessa. Niinpä Euroopan parlamentin ympäristövaliokunnan esittelijä, ranskalainen Corinne Lepage vei ehdotuksensa paljon pidemmälle kuin komissio omassa esityksessään vaati.

Lepage toi mukaan asioita, jotka eivät kuuluneet keskusteluun epäsuorasta maankäytön muutoksesta. Hän kehitti biomassoille kestävyyskriteerien kertoimia, joiden lopputulos on yksinkertaisesti järjen vastainen.

Esimerkiksi puun eri osille saadaan Lepagen esittelemässä muodossa erilaisia kestävyyskriteerejä. Aivan kuin puun toiset osat kasvaisivat ympäristölle kestävämmin ja toiset tuhoisammin. Ympäristövaliokunta nosti siis pintaan kysymyksen ja vaatimuksen kestävästä metsänhoidosta. Ja ympäristövaliokunnassa nämä ajatukset hyväksyttiin äänestyksessä 11. heinäkuuta.

Suomalaisen metsänhoidon näkökulmasta tilanne on kiperä. Parlamentin lopullinen kanta ratkeaa näillä näkymin jo syyskuun täysistunnossa. Siihen mennessä pitäisi meppien enemmistö saada ymmärtämään kohtuullisen järjen ääntä.

Tavoitteena on edelleen saada myös metsänomistajia ja metsäteollisuutta tyydyttävä ratkaisu, jossa puutkin kasvavat kokonaisina eivätkä osina.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).

petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Millä keinoin avaat suurpaalin?

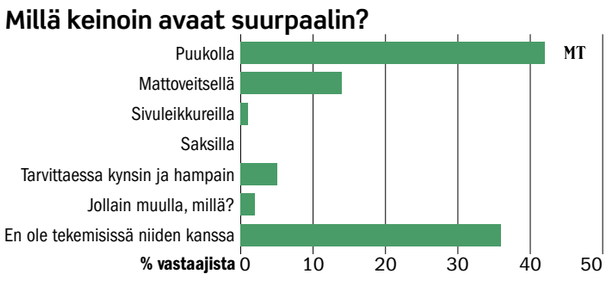

Suurpaali aukeaa kätevimmin puukolla

Viikon kysymys parhaasta tavasta avata suurpaali jakoi vastaajat kahteen leiriin: yli 40 prosenttia vastaajista kertoi avaavansa suurpaalin puukolla, ja hieman vajaa 40 prosenttia vastasi, ettei ole suurpaalien kanssa tekemisissä lainkaan.

Kysymykseen kertyi yhteensä hieman vajaa seitsemän ja puoli sataa vastausta. Kommentteja sen sijaan tuli todella vähän.

”Mora-puukon kun teroittaa rälläkän katkaisulaikalla oikein rosoiseksi, niin leikkaa kaikista parhaiten, mutta vaatii teroituksen useasti sekin. Myös hiomakivellä teroitettu on hyvä, kun pitää kiven ja puukon samassa paikassa traktorissa ja silloin tällöin vähän pyyhkäisee”, paalari tiesi.

Samoilla linjoilla oli myös Pietari P, joka käyttää työkalunaan pappansa peruja olevaa puukkoa.

”Mora-puukko on kätevä paalimuovien aukaisuun, ja kun pitää rehutraktorin hytissä myös hiomakiveä, niin johan leikkaa. Toiminut jo toista kymmentä vuotta moitteettomasti.”

Aivan kaikki kommentoijat eivät kuitenkaan vannoneet puukon nimiin.

”Tarvittaessa vaikka kynsin ja hampain. Kyllä eläimille täytyy aina ruokaa saada vaikkei puukkoa löydykään”, Ruottinen T. perusteli.

Kommentoijat intoutuivat parhaiden avaustapojen ohella pohtimaan suurpaaleista syntyvää muovijätettä, vaikka eivät paaleja itse käytäkään.

”En ole missään tekemisissä suurpaalin avaamisen kanssa, mutta muuten joudun ikävä kyllä niiden kanssa ’tekemisiin’. Joka kevät pelloilleni lentää käärintämuovin suikaleita kevättuulen mukana, kun ympäristöstä on kuormattu muoviin käärittyjä pyöröpaaleja talven aikana ruokintaan”, Entinen nautafarmari valitteli.

”Tuo käytetyn käärintämuovin kertyminen kaikkialle arveluttaa minua. Entisaikaan ei ollut tuota pulmaa lainkaan, kun rehu sotkettiin siiloon ja irrotettiin sieltä koneellisesti tai talikolla ja miesvoimalla vielä entisempään aikaan. Eikös jätteen vähentäminen ole tätä päivää myös maataloudessa?” Täytettävä pullo kummasteli.

Käytetyille muoveille esitettiin myös erilaisia kierrätysmahdollisuuksia.

”Muovit voisi rutistaa paaleiksi varmaan samantyyppisellä koneella millä kaupat paalaavat kartonkilaatikot”, Pietari P mietti.

Mistä säilöttävät marjat?

Seuraavaksi kysymme, mistä hankit säilöttävät marjat vai hankitko ollenkaan. Kerro oma tapasi osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

ANNIINA KESO

JAANA KANKAANPÄÄ

Viikon kysymys parhaasta tavasta avata suurpaali jakoi vastaajat kahteen leiriin.